

Беседа владике Артемија на Видовдан 2018. године у манастиру Преподобног Јустина Ћелијског у Барајеву

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево и ове године, браћо и сестре, дочекасмо наш тужни и радосни Видовдан. У томе једноме дану садржано је и распеће српскога народа и његово духовно васкрсење. Тако да је Видовдан остао после Косовске битке, коју је водио свети кнез Лазар са својим витезовима, и у тој бици положио живот свој и он и сви они борећи се за Крст часни и слободу златну, јер су се најпре определили за Царство небеско. Свети кнез Лазар није се определио за Царство небеско пред саму битку. Он је целог свога живота живео ради Царства небескога, јер само онај ко живи ради вечних вредности Царства небескога у стању је и да се жртвује за Царство небеско.

Свети кнез Лазар био је свестан већине непријатеља, али је био свестан и величине светиње коју брани. Зато се и каже: "Не мислим на оне који иду на нас, него на оно шта ми бранимо." Свети кнез Лазар је бранио пре свега Праву Веру православну. Зато се и каже да се борио за Крст часни и слободу златну. Без крста нема слободе. Крст је симбол Христа. Без Христа нема ни слободе ни земаљскога царства, ни Небескога царства. Зато је Косовски бој, његов значај у историји рода српскога концентрисан у такозвано "Косовско Јеванђеље" које је постојало још од Светога Саве. А то Јеванђеље је кратко. У Новом Завету постоје четири јеванђелиста, а у "српском Јеванђељу" четири речи: "Све за Христа, Христа ни за шта." Јер Христос је највећа и једина велика вредност ради Кога треба да

живимо и ради које треба да се жртвујемо када за то прилике и Бог допусти. Тако да је свети кнез Лазар постао и остао са својим витезовима огледало и пример српскоме роду кроз векове и векове.

Ево, скоро 650 година, сваке године Срби доживљавају Видовдан као свој народни и национални празник. Нажалост, не и као државни празник, јер ова држава, нова држава није она која је била за време Светог Кнеза Лазара. Она је била управљена ка Царству небескоме, а ова ка европској унији. Шта нам даје европска унија, тек ћемо видети. Али српски народ, ма где се данас налазио, у нашој светој Србији, у расејању, у другим државама где Срби живе, сви су они данас обједињени у једну мисао, у једну молитву, молитву и опредељење за Царство небеско. Тако и ми данас постајемо витезови Светог Кнеза Лазара. Нису само они који су са њим били пострадали за Косово, него и сви који су свој живот положили у протеклим вековима, у тешком турском ропству које је трајало пет стотина година, у страдањима у 20. веку и у 21. веку на самом почетку, све су то витезови косовски, све су то борци Светог Кнеза Лазара.

Браћо и сестре, сваки од нас се налази данас пред видовданским огледалом, да види и погледа себе где се налази, да ли је у реду Лазаревских витезова, да ли је под његовим крсташким барјаком, или, авај, под заставом Вука Бранковића. Нажалост, нажалост, нажалост српски народ никад није био без својих "Бранковића." И на првome Косову и касније кроз историју увек је било оних који су склони компромисима, склони колаборацијама, склони стављања било чега и било кога испред Господа Христа и Његовог Светог Јеванђеља. И

данас нисмо поштеђени таквих. Нећемо никога прозивати, али сви се знамо ко се где налази и отприлике ово је последња Косовска битка, јер она прва од 1389. године још није завршена, још се Србин бори за славно Косово, за Крст часни и слободу златну. И данас Срби имају пред собом косовско-светосавско Јеванђеље: "Све за Христа, Христа ни за шта." Благо ономе ко је на тој страни и ко се тако бори. Онда се определио за Царство небеско.

Нека би Господ молитвама светог кнеза Лазара, његових славних витезова и осталих мученика и новомученика српских кроз векове, посебно Јасеновачких мученика и осталих који пострадаше од хришћанства лажнога, како каже свети Владика Николај. Нека Бог молитвама свих њих дарује нама мудрости, храбрости и снаге да истрајемо и останемо на Косовском путу, на путу Крста Христовога, на путу Христовога, да идемо за Њим као што је Он рекао: *"Ко хоће за мном да иде, да се одрекне себе и узме крст свој и иде за мном."* Да и ми са нашим крстом кренемо и идемо предвођени светим кнезом Лазаром, за Господом нашим да би постали грађани и ми Царства небескога, да тамо са Небеском Србијом и осталим светим угодницима Божијим слаavimo Светога Бога у Тројици, слаavimo Оца и Сина и Светога Духа кроз све векове и сву вечност. Амин.